

CCXIX

ΤΩ ΣΑΜΟΣΑΤΩΝ ΚΛΗΡΩ

1 Ὁ πάντα μέτρῳ καὶ σταθμῷ δρίζων ἡμῖν Κύριος,
 καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐπάγων μὴ ὑπερβαίνοντας ἡμῶν τὴν
 δύναμιν, ἀλλὰ δοκιμάζων μὲν διὰ τῆς περιστάσεως τοὺς
 ἀγωνιστὰς τῆς εὔσεβείας, οὐκ ἐδύνατο δὲ πειρασθῆναι ὑπὲρ δύνανται ὑπενεγκεῖν, καὶ ποτίζων δάκρυσιν ἐν μέτρῳ τοὺς 5
 δφείλοντας διαδειχθῆναι εἰς ἐν ταῖς θλίψει τὸ πρὸς τὸν
 Θεὸν εὔχάριστον διασώζουσι, μᾶλιστα ἐπὶ τῆς οἰκονομίας
 τῆς καθ' ὑμᾶς τὸ ἔαυτοῦ φιλάνθρωπον ἐφανέρωσε, μὴ συγχωρήσας ὑμῖν τὸν παρὰ τῶν ἔχθρῶν διωγμὸν τοιούτον ἐπενεχθῆναι οἷον δύνασθαι τινας περιτρέψαι ἢ διασαλεύσαι ἀπὸ 10
 τῆς πίστεως τῆς εἰς τὸν Χριστόν. Κούφοις γάρ καὶ εὐκαταγωνίστοις ἀντιπάλοις παραζεύξας ὑμᾶς, ἐν τῇ κατ' αὐτῶν νίκῃ τὸ βραβεῖον ὑμῖν τῆς ὑπομονῆς ηὔτρέπισεν. Ἀλλ' ὁ κοινὸς ἔχθρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ ταῖς ἔαυτοῦ μεθοδείαις ἀντιμαχόμενος τῇ χρηστότητι τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ εἶδεν 15
 ὑμᾶς ὡς τεῖχος κραταιὸν τῆς ἔξωθεν προσβολῆς καταφρονοῦντας, ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, ὡς ἀκούω, ἐπενόησε γενέσθαι τινὰς λύπας πρὸς ἀλλήλους καὶ μικροψυχίας αὗ παρὰ μὲν τὴν πρώτην μικραί εἰσι καὶ εὐθεράπευτοι, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ὑπὸ φιλονεικίας αὖξανόμεναι εἰς ἀνίατον παντελῶς 20